Pregaria.cat

Entrada

Ningú no camina sol

Per LauraR el dj., 10/08/2023 - 09:00

Donar una ullada a la societat que ens envolta pot provocar unes reaccions semblants a les d'apropar-se a un rusc d'abelles: evitació i una certa atracció.

En l'imaginari social contemporani cada dia guanyen més terreny les personalitats autosuficients, mogudes solament per l'ambició personal i que gaudeixen d'un nivell de vida multimilionari, s'erigeixen com a icones del goig de viure.

Reaccionem allunyant-nos d'aquest camí, dient-nos que no hem de ser egoistes, que els diners no ho són tot i posem el proïsme i la solidaritat com a eixos fonamentals del nostre viure quotidià. Però potser queda també un cert regust, com si en el fons ens atraguessin aquelles maneres de gaudir la vida.

Com per avançar resulta imprescindible tenir un total convenciment del camí pel que es transita, quan es sent que els miratges del propi ego segueixen vius i poden destorbar l'empatia amb els altres, ajuda el mirar la realitat.

Passa revista a tots els teus trets personals positius i no hi ha ni un en el que alguna persona no hagi tingut part. Tu certament has col·laborat, però ho has rebut en la interacció. Inclús quan has donat passes molt creatives, la teva idea brillant s'ha anat gestant en rebre múltiples influències, i que no t'adonis d'aquestes no vol dir que no s'hagin produït.

Passa revista a allò que dius haver aconseguit a la vida. Certament has posat esforços, intel·ligència, sacrificis, però si algú no hagués confiat en tu, si un altre no t'hagés ajudat, estaries ara on ets? I la teva salut? Solament es fruit de la teva cura personal?

Passa revista a les dificultats i veuràs que, gràcies a aquestes has pogut créixer en actituds humanes fonamentals de comprensió, paciència, reconeixement dels propis límits.

Passa revista també a allò que et fa feliç: sentit vital, família, serenor, amics, activitats, etc. ho has comprat amb diners o ho has rebut? Els diners són necessaris per viure, certament, però el que omple aquest viure porta sempre el segell del proïsme.

Quan t'adones del tot que en la realitat del teu jo portes la presència benèfica dels altres i que el camí a la vida el fas amb altres, comences a provar el gust de la vida vertadera i deixa d'atraure't aquell abeller. Experimentes, amb escreix, que aquest tast sí que és fruir del millor de la vida. I això transforma.